

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/422/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913201702
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5913201702.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľky: O. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom R. W. XXXX/XA, F., proti odporkyni: A. C., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, H., zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. F. Z., nar. XX.X.XXX, bytom Za W. XXXX/XA, F., o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 7C/34/2013-47 zo dňa 23.5.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky, ktorým žiadala, aby súd s účinnosťou od 23.2.2013 zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľky k odporkyni. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 62 ods. 1,3, § 78 ods. 1,2 Zákona o rodine, pričom vykonaným dokazovaním mal preukázať, že odporkyňa je študentkou druhého ročníka denného bakalárskeho štúdia pedagogickej fakulty, ktorá sa pripravuje na svoje budúce povolanie, zároveň uzavrela manželstvo s S. M. C., nar. XX.XX.XXXX, dňa 23.2.2013 v F. a pribudla jej vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu I. B. C., nar. XX.X.XXXX, pričom sa považuje v zmysle rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok zo dňa 12.3.2012 za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá poberá peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Príjmy vyčíslené odporkyňou predstavujú sumu 541,96 eur mesačne a výdavky predstavujú sumu vo výške 863,99 eur mesačne, pričom v spoločnej domácnosti odporkyňa žije s manželom a maloletým dieťaťom. Okresný súd konštatoval, že vyživovacia povinnosť manželov má v systéme vyživovacích povinností takmer prioritné postavenie, čo sa týka vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, prax konštatovala (R 4/1972), že prednosť má vzájomná vyživovacia povinnosť manželov a rodičia plnia vyživovaciu povinnosť k svojmu vydatému dieťaťu len vtedy ak ju manžel nie je schopný plniť, vôbec alebo nie v plnej miere. V danom prípade sa odporkyňa pripravuje na svoje budúce povolanie, pričom jej pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému dieťaťu a jedná sa zároveň o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%, nie je schopná sama sa živiť, pričom je zrejmé, že uzavrela manželstvo, avšak manžel odporkyne S. M. C. sa rovnako pripravuje na svoje budúce povolanie a rovnako, nakoľko mu pribudla vyživovacia povinnosť, nie je schopný v plnej miere plniť si vyživovaciu povinnosť k manželke - odporkyni, pričom v danom prípade naposledy určená vyživovacia povinnosť voči odporkyni uznesením č. k. 3P/87/2011-48 zo dňa 9.2.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť a

vykonateľnosť dňom 16.3.2012, plní len podpornú funkciu vo vzťahu k vyživovacej povinnosti manželov, pričom súdom schválený súdny zmier v zmysle ktorého sa O. Z. zaviazala prispievať na výživu plnoletého dieťaťa A. Z., výživným vo výške 26 eur mesačne, v súčasnosti nedosahuje ani výšku výživného v minimálnej zákonom stanovenej výške 30% zo sumy životného minima mesačne, keď od 1.7.2012 je suma životného minima 88,82 eur, teda 30% predstavuje sumu 26,65 eur, teda je nepopierateľné, že takáto výška výživného predstavuje zo strany matky plnenie podporné voči plnoletej dcére, ktoré nijako neovplyvní rozsah vyživovacej povinnosti manžela.

O trovách konania okresný súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa mala plný úspech vo veci, avšak trovy konania si nežiadala, preto okresný súd rozhodol tak, že trovy konania odporkyni nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote napadla rozsudok okresného súdu odvolaním navrhovateľka. Uviedla, že jej príjem je o 100,-eur nižší ako príjem odporkyne, ale na rozdiel od nej má dve vyživovacie povinnosti. Súd neskúmal, či manžel odporkyne je schopný ju živiť a v akej miere. Nebolo dokázané, či popri štúdiu pracuje a či ho živia rodičia. Aj u neho platí, že ak študuje a je ženatý, jeho rodičia sú takisto povinní platiť výživné. Okresný súd tieto skutočnosti nezisťoval. Manžel odporkyne má otca, ktorý pracuje ako veľvyslanec Venezuely v Prahe, má teda nadštandardný príjem. Súd neskúmal ani vyživovaciu povinnosť matky manžela odporkyne, akými prostriedkami prispieva na výživu svojho syna. Náklady na spoločnú domácnosť a chod rodiny, ktoré uviedla odporkyňa sú spoločné, ale príjmy do domácnosti uviedla len svoje a nie aj manželove. Odvolateľka uviedla, že jej príjmy predstavujú 493,63 eur a výdavky 646,43 eur. Z týchto dôvodov žiadala navrhovateľka, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadřila.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu mu danom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v súlade s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Preskúmaním rozsudku okresného súdu v napadnutom rozsahu, predloženého spisového materiálu a vyhodnotením tvrdení navrhovateľky v odvolacom konaní, dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd v danom konaní v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a vo veci vykonal potrebné dokazovanie, keď skúmal či sú dané dôvody pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči odporkyni.

Odvolací súd sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a preto sa obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Z ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že dieťa má právo na výživu, ide o jeho zákonný nárok a rodičom je uložená povinnosť, aj keď na úkor svojho minima ju plniť a má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Uvedený nárok dieťaťa trvá do doby, kým nie je schopné sa samostatne živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, to znamená získanie pravidelného príjmu, či už zo závislej činnosti, podnikateľskej činnosti. Vyžaduje sa však, aby táto schopnosť napĺňala požiadavku trvalosti tohto stavu, príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Ako okolnosť, keď trvá vyživovacia povinnosť rodičov, sa tradične akceptuje štúdium. Dosiahnutím plnoletosti vyživovacia povinnosť rodičov nezaniká.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že o vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči odporkyni bolo naposledy rozhodované uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 3P/87/2011-48 zo dňa 9.2.2012,

ktorým bol schválený zmier uzavretý medzi účastníkmi a podľa ktorého je O. Z. povinná prispievať na výživu A. Z. výživným vo výške 26,-eur mesačne.

Z vykonaného dokazovania pred okresným súdom vyplynulo, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom došlo k zmene pomerov na strane plnoletého dieťaťa - odporkyne, ktorá uzavrela manželstvo dňa 23.2.2013 a narodilo sa jej dieťa dňa 24.3.2013. Je zároveň študentkou denného štúdia vysokej školy. Manžel odporkyne je takisto študentom denného štúdia vysokej školy.

Ako správne konštatoval okresný súd vyživovacia povinnosť medzi manželmi má prednosť pred vyživovacou povinnosťou rodičov k vydatému dieťaťu, pokiaľ ju manžel je schopný plniť.

Nemožno sa stotožniť s tvrdením odvolateľky, že okresný súd neskúmal, či manžel odporkyne je schopný ju živiť a v akej miere. Okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a vykonaným dokazovaním mal preukázané, že manžel odporkyne nie je schopný vyživovaciu povinnosť voči manželke v plnej miere plniť, keďže sám je študentom denného štúdia na vysokej škole a nemá možnosť sa zamestnať na plný pracovný úväzok. Práve výživné rodiča - matky má podporný význam vo vzťahu k výživnému medzi manželmi.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 Os.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorej však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a preto odporkyni odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.